

[Ninn-Hansen.]

I den hittidige debat har radioens medarbejdere ofte deltaget. De har gjort det ved flere lejligheder gennem fremsættelse af kritik over for den nuværende radioordning, og jeg har hidtil troet, at vi alle var interesseret i, at radioens medarbejdere ud fra deres kendskab til problemerne deltog i denne debat. Vi vil betragte en begrænsning af retten hertil som et tilbageskridt, der kan gøre fordelene ved en nyordning af radioens forhold ganske illusorisk.

Indtil for få dage siden var der heller ingen, der anfægtede denne ret for radioens medarbejdere til at fremsætte deres mening på linje med andre borgere i landet. Der var i hvert fald fra mange sider stor interesse for en bog, „TV — tør vi?“, der udkom for nogle uger siden, og hvori flere kendte fjernsynsmedarbejdere, Flemming Madsen, Hans Jørgen Jensen, Claus Toksvig og andre, fremsatte en kritik imod den bestående ordning og også fremsatte angreb, kraftige angreb, bl. a. på programudvalget, men jeg har indtryk af, at det fandt alle var i sin orden.

Den 4. februar fremsatte to andre medarbejdere ved Danmarks radio, redaktørerne Loddegaard og Rastén, nogle kritiske udtalelser til et dagblad om forslaget til nye publiceringsregler, som forinden var offentliggjort i dele af dagspressen. Jeg har selv set det nye forslag offentliggjort allerede den 1. februar i Sjællands Tidende, altså 3 dage før de to medarbejdere fremsatte deres synspunkter — som i øvrigt mindede meget om de synspunkter, der var fremsat i den nævnte bog af hr. Hans Jørgen Jensen. Over for de to medarbejdere var reaktionen imidlertid kraftig; der blev fra radioens ledelses side talt om tjenstlige skridt; begge medarbejdere modtog en skrivelse fra generaldirektøren, hvori det meddeltes, at deres sag ville blive behandlet, og en anden af de to medarbejders overordnede har flere gange givet udtryk for, at han gerne ville anbefale en ansøgning fra de to medarbejdere, hvori de søgte deres afsked.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede minister for kulturelle anliggender, om det nu skal være reglen, at de medarbejdere ved Danmarks radio, der fremsæt-

ter kritik mod radioordningen, skal udsættes for tjenstlige skridt og skal risikere afskedigelsestrusler, og om det er radioledelsens hensigt som en logisk følge af dette skridt at ville rejse sag også mod de medarbejdere, der tidligere i bøger, artikler eller på anden måde har kritiseret radioens forhold. Hvis det skal være linjen, så tror jeg, at det bliver svært at beholde dygtige journalister og andre medarbejdere ved Danmarks radio, for det vil helt være i strid med de vilkår, journalisterne ønsker.

Det forekommer også urimeligt, hvis tjenstemænd og andre offentligt ansatte skal være afskåret fra at fremsætte kommentarer til offentlige anliggender. Denne ret har universitetsprofessorer, folk på høje poster inden for administrationen og tjenstemænd i det høje ting altid haft, og de har ofte benyttet sig af den ved at kritisere det område, de var beskæftiget ved. Ytringsfriheden har altså ikke været begrænset for dem, og jeg håber heller ikke, den højtærede minister vil acceptere, at noget sådant sker. Som chef for et ministerium for kulturelle anliggender er det vel ministerens fornemste opgave at hindre dette.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Det er rigtigt, at et udvalg, hvori statsradiofoniens embedsmænd også er repræsenteret, har drøftet liberaliseringen. Betænkningen er afgivet. Også jeg mener, at den løsning, der er fundet, er af en sober og saglig karakter, idet ansvaret delvis overflyttes fra programudvalget til generaldirektøren og afdelingscheferne, men naturligvis ikke til de ca. 130 programsekretærer.

Når det ærede medlem spørger mig, hvad jeg mener om spørgsmålet om ytringsfrihed for Danmark radios medarbejdere, må jeg svare ved at henvise til de regler, der er fastsat herom.

Spørgsmålet om, i hvilket omfang medarbejdere ved Danmarks radio kan udtale sig om institutionens forhold, er for de ikke-tjenstemandsansatte programsekretærer, der udgør størstedelen af radioens programsekretærer, omhandlet i overenskomst af 9. november 1961 mellem Danmarks radio og Programmedarbejderforeningen og Journalistforbundet. I overenskomstens § 10